PLAIURI SĂCELENE

Anul IV. Nr. 6.

BIBLIOTECA ŞI CASA DE CĂRŢI DE ALEXANDRU SOCEAN
„ASTRA"
BRAŞOV

Voievodul Culturii Româneşti.

Iunie
1937

Plaiuri Săcelene

Anul IV. No. 6. **Iunie 1937.**

Cuprinsul:

VLAD ŞEITAN: Ziua Restauraţiei.
VICTOR TUDORAN: Vecernie (versuri)
AUREL A. MUREŞANU: De când locuesc Ceangăi în Săcele? II.
NICOLAE G. MOISIU: Adorare. (versuri)
VICTOR TUDORAN: Epigrame.

Cronica literară „FLĂCĂRI ŞI SCÂNTEI" versuri de Eliza Viforeanu (Victor Ion Critu); PRINCIPIUL NAŢIONALITĂŢILOR IN TRATATELE DE PACE" de Mihail Sabini (Ion Păltănea)

Cronica săceleană: STIMATE DOMNULE TUDORAN de Ionel I. Fulga (scrisoare).

Cronica mărunţă: † Eugenia Ghia, † Ioan Bertianu; Festivalul artistic al revistei, Alte festivaluri; Note administrative; Numire; Ecouri literare, sociale, ecnomice; Şedinţele, ACŢIUNEI SĂCELENE"; CĂRŢI, REVISTE, ZIARE; ABONAŢII NOŞTRI; ECOURI din PERSĂ DESPRE „PLAIURI SĂCELENE", AM PRIMIT LA REDACŢIE.

COPERTA: M. S. Carol II. clişeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată ţara şi în capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"
Bucureşti I., Str. Carol I. No. 26

Spre ştiinţă:

Oricine reţine primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.

Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană.

Rugăm pe toţi publiciştii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele şi gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne uşura astfel redactarea Cronicei săcelene.

◆

Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.

In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile technicei tipografice, fără nicio altă consideraţie.

Manuscrisele primite la redacţie nu se înapoiază.

◆

Cerem revistelor şi ziarelor din ţară să răspundă schimbului nostru.

Toate revistele şi ziarele primite la redacţie, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocităţii.

In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile, revistele şi ziarele primite la redacţie.

Coloanele revistei „PLAIURI SĂCELENE" rămân deschise tuturor acelora, cari prin articolele lor înţeleg să contribue la cunoaşterea şi progresul acestor sate.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună

Anul IV. Nr. 6 ● **Iunie 1937.**

Ziua Restauraţiei.

Ţara îmbrăcată în steaguri şi steguleţe, serbează venirea Voievodului ei, care despicând zări, a înfipt piciorul adânc în şeaua plaiurilor româneşti, făurind destinul unui popor mândru de trecutul său istoric, dar prea îngăduitor şi în acelaş timp prea nepăsător de misiunea sa în acest Orient al Europei.

Ziua Restauraţiei politice şi întru câtva culturale, a luat fiinţă odată cu venirea M. S. Carol II.-lea. S'a lucrat şi s'a înfăptuit mult. Totuşi nu destul. Avem nevoie de mai mult.

O întrebare se vrea slobozită dintre obloanele buzelor. Şi anume:

Când oare va fi şi ziua restauraţiei economice şi mai ales sociale a acestei Ţări? Când vom avea o zi a restauraţiei bunului simţ *ori a* restauraţiei valorilor româneşti *autentice, creatoare şi morale, pentru a ne face cunoscuţi faţă de celelalte neamuri europene şi — dacă vreţi — mondiale?*

Nu tot ce poartă pecetea oficialităţii este calitate. Vreţi un exemplu? Editura Fundaţiilor Regale, unde se găsesc atâţia nechemaţi, publică de multe ori lucruri mediocre. E frumoasă atitudinea revistei „Cuget Clar", *care prin pana dlor. Iorga şi Papadopol, arată putregaiul de acolo. Este explicabil, că oameni cari n'au fost selecţionaţi de nimeni, nu vor putea face altora selecţionare. Cât despre „revista" ce o editează, ne mulţumim a spune că va rămâne generaţiilor viitoare doar un exemplu* voluminos *de prostie literaro-cultural-oficială. Când scriem acestea, ne gândim cât puls de actualitate şi românism izvorăşte din paginile acelei minunate „arhive de gând şi faptă românească", pre nume* „Rânduiala", *puls care o face simţită şi trebuitoare. Care e deosebirea?* „Rânduiala" *s'a născut dintr'o necesitate românească, pe când* „Revista Fundaţiilor Regale" *a fost creată de oficialitatea românească. La cea dintâiu se scrie din*

dragostea față de glie și țară, le cea de-a doua se scrie din ordin și pentru bani. In balanța contribuției culturale românești, „Revista Fundațiilor Regale" — chiar dacă ar fi încăodată de voluminoasă pe cât e — nu va atinge greutatea sprintenei „Rânduiala".

Rolul nostru al revistelor și publicațiunilor provinciale, este bine definit. Trebuie să luptăm pentru o cât mai apropiată zi a restaurației valorilor românești și mai ales a restaurației încrederii în noi înșine.

Când vom înțelege îndeajuns ce'nsemnează să te bizui pe puterile tale ca popor, vom schimba toată fața acestor plaiuri românești și atunci vom avea cu adevărat o românească zi a Restaurației.

Alături de Vodă Carol al II-lea, lucrând, să năzuim spre deplina și românească ei realizare.

Vlad Șeitan

Vecernie.

Strofe închinate Mânăstirei Cheia.

Din altarul învechit de vremuri,
Sue imn de rugă plin cu duhul,
Glas de frate străbate văzduhul;
Suflet de mirean, ce te cutremuri?

Și'n liniștea vremii, ce-a'nnorat de mult,
Stau sfinții bisericii, toți pictați pe zid,
Prind în ei viață, din pleoape'nchid
Duhul rugăciunii cu drag îl ascult.

. . . . . .

Seara iar coboară liniște-aducând,
Frații'n negre rase spre chilii pășesc,
Sfinții de subt streșini nu ne mai privesc;
Și-un călugăr trece, binecuvântând.

Mrea. Cheia 6. VI. 1937. ***Victor Tudoran.***

De când locuesc Ciangăii în Săcele?

II

După ce am constatat pe temeiul analizei critice a izvoarelor istorice că cele „şapte sate româneşti" ale documentelor vechi săseşti au primit o populaţie ungurească de Ciangăi şi Săcui abia pe la sfârşitul veacului al XIV-lea, după alungarea de acolo a Românilor, să trecem la cercetarea chestiunii şi din punctul de vedere al aspectului ei filologic.

Este lucru firesc că filologii maghiari de astăzi, plecând pe urmele învăţaţilor lor crescuţi subt influenţa dezastroasă a şcoalei Roesler-Hunfalvy, şi punând la baza cercetărilor lor premisa „inexistenţei" Românilor în Ardeal pe timpul venirii şi aşezării Ungurilor aici, n'au putut explica păstrarea până astăzi a unor numiri geografice străvechi ale Transilvaniei, de evidentă origine „traco-dacă" sau „slavă", decât cu ajutorul celor mai ciudate şi bizare ipoteze. Neputând sau, mai bine zis, nevoind să admită *continuitatea slavo-română în Ardeal*, dar, în acelaşi timp, *neputând contesta originea slavă a unor numiri geografice din cele mai importante, unii* din ei au recurs la ipoteza priorităţii „bulgaro-turceşti" [1]) în Ardeal, ridicată, mai ales după războiu, la valoarea unei adevărate dogme istorice, şi au atribuit acestei populaţii închipuite a Transilvaniei din epoca huno-avară *rolul de mijlocitoare* între străvechii ei locuitori „daci" şi „slavi" şi noii „imigranţi" români de prin veacurile XII şi XIII. Această nouă şcoală filologică maghiară, cuprinsă de o adevărată „manie bulgaro-turcă" şi inspirată de „cel mai deşanţat romantism patriotic", precum o caracterizează cu drept unul dintre filologii noştri cei mai eminenţi [2]), aşează printre cuvintele transmise Românilor pe calea arătată mai sus şi *nomenclatura geografică străveche a Ţării Bârsei.*

Este de prisos ca să repetăm aici argumentele filologilor noştri celor mai de seamă împotriva pretinsei origini slavo-bulgaro-turco-maghiare a formelor *documentare* celor mai vechi a unor nume ca

---

[1]) Nu numai unul dintre istoricii maghiari de seamă au crezut şi cred că Transilvania a fost locuită încă din timpul Avarilor de Bulgari, Cabari şi alte neamuri „turceşti" de aceiaşi obârşie cu Maghiarii, Pecenegii şi Comanii de mai târziu. Chiar şi originea şi numele *Săcuilor* sunt aduse de unii în legătură cu *„Esegheli"*, unul din cele trei triburi principale ale Bulgarilor dela Volga, amintite de scriitorul arab Ibn Rosteh, din veacul al IX-lea.

[2]) Cf. recenzia d-lui prof. N. Drăganu asupra volumului lui I. Melich: „Ungaria din epoca descălecării" (Budapesta 1925—1929), în „Dacoromania", buletinul „Muzeului limbei române" din Cluj, an. VII. 1931—33.

Bursa (Burza), *Brassow* sau *Brasov* (Brasou), *Rosnov* (Rosnou) şi altele cari au, şi astăzi, la Săcui şi Maghiari o înfăţişare schimbată care dovedeşte adaptarea *ulterioară* la fonetismul limbii maghiare a acestor nume slave, *păstrate numai de Români în forma lor originală.* Vom adăuga din partea noastră numai două argumente foarte importante care au scăpat din vedere filologilor noştri şi care par a fi fost omise *intenţionat* şi de filologii maghiari. Cel dintâi argument constă în faptul că *numele unguresc adevărat al Braşovului, acela care se aude şi astăzi la poporul săcuiesc din Trei-Scaune, nu este Brassó, ci Barassó* cu aplicarea epentezei la începutul cuvântului, conform regulei generale a limbii maghiare care nu poate pronunţa două consonante la începutul cuvintelor şi care a făcut din slavul *crestu* (cruce): kereszt; din slavul *grenda* (grindă): gerenda; din slavul *prostu*: *parasz*t, din numele săsesc al cartierului braşovean *Blumenau*: *Bolonya*; din numele slavo-german al oraşului *Breslau*: *Boroszló;* şi din numele slav *Bratislav* tot *Boroszló.* Existenţa deci a unui nume *paralel,* unguresc, al Braşovului, în forma evident *maghiarizată* de *Bárassu-Barassó,* care apare şi în unele documente din veacurile XIII şi XIV,[3]) *este cea mai strălucită dovadă că forma originală a numelui a fost cea slavo-română Braşov şi că ea a fost împrumutată şi transformată mai târziu de Săcuio-Maghiari*[4]). Iar faptul că forma ungurească *Barassó* a fost cu timpul covârşită în diplomatica Ungariei şi în limba literară de forma mai apropiată de românește *Brassó,* cea dintâi fiind păstrată numai de Săcuii învecinaţi cu Ţara Bârsei, este o altă dovadă puternică a lipsei la'nceput a populaţiei maghiare, atât în acest oraş, cât şi în comunele întregului ţinut al Ţării Bârsei.[5])

---

[3]) Zimmermann—Werner, op. cit. vol I. la anul 1252: *tera... Saxonum de Barasu* şi la 1341: *Nicolaus comes de Barassow,* etc.

[4]) Numele *Braşov* nu se poate despărţi de numele localităţii *Braşevo* şi alte nume simulare din Serbia veche şi alte regiuni slave. Şi în toponimia românească el reapare în satul *Braşeu* din judeţul Hunedoarei, în *Braşoveniţa* din judeţul Vaslui etc. Cuvântul, a cărui etimologie n'a fost încă definitiv elucidată, este de evidentă origine slavă şi datează, după părerea noastră, încă din epoca „dacică".

[5]) O dovadă a lipsei populaţiei maghiare şi săcuieşti în Ţara Bârsei pe timpul ocupării, sau mai bine zis, a „dobândirii ei cu vărsarea propriului lor sânge" (immo potius proprio sanguine adepti) de către cavalerii teutoni hospitaliţi ierosolomitani, o găsim şi în diploma, prin care episcopul „Transilvaniei" Wilhelm dispune în anul 1213 ca aceşti cavaleri să poată percepe dijmele (decimas) ecclesiastice *„dela toţi locuitorii prezenţi şi viitori ai acelei ţări... care se numeşte Borsa... cu excepţia cazului când s'ar întâmpla ca să treacă (să se aşeze) acolo Unguri sau Săcui, cari vor rămânea obligaţi să plătească acele dijme nouă şi bisericii noastre."* (ab universis eiusdem terrae incolis praesentibus et futuris... quae Borza nuncupatur... eo tamen excepto, quod si Siculos ad dictam terram transire contigerit, nobis et ecclesiae noastrae in decimis teneantur respondere). — Zimmermann-Werner, op. cit. vol. I. p. 16.

Un al doilea argument important pentru prototipul slavo-român al unui nume de localitate al Ţării Bârsei, neluat în seamă, până acum, de învăţaţi este faptul că numele vechiu săsesc *într'adevăr popular*, al târgului Râşnov (Rosnov) *care se aude pe alocuri şi astăzi*, nu este *Rosenau*, ci *Rosnau*, fără e mijociu. Prin aceasta se înlătură orice îndoială nu numai în ce priveşte prioritatea Românilor în Râşnov, ci şi în ce priveşte originea numirii literare *Rosenau*, care pare deci a fi mai curând o *etimologie cărturărească*, decât, o „etimologie populară" a acestui străvechiu nume românesc, precum cred filologii noştri. [6])

Acelaşi este şi cazul numelui *Cernatului* Săcelelor, numit şi astăzi de Ciangăi şi Săcui *Csernát*-falu. Acest nume, decât care ceva mai caracteristic *slav* nici nu se poate închipui, ar fi avut desigur altă înfăţişare, dacă ar fi fost transmis Maghiarilor şi apoi Românilor prin „Bulgaro-Turci". Atunci ar fi primit probabil forma *Ciorna* (Csorna), care este mai apropiată de firea limbilor turanice şi pe care o întâlnim şi documentar la'nceputul veacului al XV-lea, în judeţul Caraş-Severin [7]), unde influenţa bulgară, înainte de venirea Ungurilor, este şi istoriceşte constatată şi care e păstrată până astăzi în numele oraşului *Csongrad* de pe şesul Ungariei, de lângă Tisa, despre care chiar şi cel mai vechiu cronicar al Ungariei, „Notarul regelui Bela", dela sfârşitul secolului al XII-lea, ştie că era o numire originară din limba „Slavilor" (Sclavi) şi că însemna „Cetatea neagră" (nigrum castrum) [8]), adică Cernu-grad. Această străveche numire slavă pentru cuvântul *negru*, pe care o întâlnim şi în dialectele „dacice" subt forma *Tierna, Tsierna, Dierna* şi chiar *Zerna*, — de unde probabil şi numele *Zârneşti*-lor — este foarte răspândită în toponimia românească şi mai ales a Munteniei, unde apare în cele mai felurite forme, precum: *Cerna, Cernaia, Cernatul, Cernaţi, Cernădia, Cernăţeşti, Cernegura, Cernei, Cernelile, Cerneşti, Cernetul, Cernica, Cernişoara, Cernul, etc, etc.* [9])

La aceleaşi rezultate ajungem cercetând şi originea celorlalte nume ale „satelor româneşti" dela marginea de răsărit a Ţării Bârsei.

Nu se poate închipui ceva mai românesc — şi mai latin — decât caracterizarea unei aşezări omeneşti cu cuvântul *lung*. Nu

---

[6]) Cf. Nicolae Drăganu. *Românii în veacurile* IX-XIV *pe baza toponimiei şi a onomasticei*, Bucureşti, 1933, p. 569.

[7]) Frederic Pesthy, *Istoria Banatului de Severin* (ungureşte) Budapesta, 1878, vol. II, pag. 45.

[8]) Anonymus Belae Regis Notarius, cap. 40, în Endlicher, *Rerum hungaricarum monumenta Arpadiana* Sangalli, 1848, p. 36.

[9]) Vezi *Marele dicţionar geografic al României*, Bucureşti 1899, vol. II.

găsim acest cuvânt în însăşi vestita cetate a Laţiului, precursoarea Romei, leagănul lui Romul şi Rem: *Alba Longa?* Căci dacă întâlnim acest cuvânt, tradus în *hosszu,* în numele mai multor localităţi din Ardeal, locuite în parte şi de Unguri, trebue să ne gândim că *el se întâlneşte foarte rar la apus de Tisa şi şi acolo numai în regiunile locuite odinioară de Românii pannonieni sau de Slavi, şi că este aproape necunoscut toponimiei popoarelor nomade turanice.* Numele *Satul-lung* (ung. tradus: Hosszu-falu) este deci ca şi *Câmpul-lungul* Munteniei (în documentele maghiare: Hosszu-mező) de cea mai evidentă origine românească.

Nici numele vechiu al „Baci-falăului", *Slan*-falva („satul *Slon*" sau românește *Slonul*), n'are nimic comun cu o originie fineză sau bulgară (turanică). Aceasta este exclus, mai întâi de toate şi din cauza celor două consonante iniţiale şi apoi acest cuvânt, pe care-l întâlnim şi în toponimia Munteniei, nu este decât vechiul slavon-*sloni-ti* „a răzima, a acoperi" şi *slon* „stână".

Originea românească şi slavo-românească a numelor satelor *Purcăreni* şi *Tătlungeni* şi preluarea şi transformarea lor de către Ciangăi în *Pürkerecz* şi *Tatrang,* este atât de evidentă, încât credem că este de prisos să mai discutăm asupra lor.

Ceva mai greu de explicat este numele *Zizinului,* căruia îi corăspunde o singură numire a unui sat din Moldova, Zizinca. Să nu stea oare la baza numelui acestui sat, *ascuns între dealuri,* cuvântul vechiu slavon *za* „dincolo de..."?

Singurul păstrător al amintirii hoardelor *turceşti* ale Pecenego-Comanilor — şi nu ale Hunilor, Avarilor sau Bulgarilor — pare a fi numele „satului Turcul" (Turch-falva) din documentul dela 1366 [10]), transformat de Ciangăii aşezaţi în el la sfârşitul veacului al XIV în *Türkös.* Este fără îndoială amintirea locului unde-şi va fi aşezat corturile una din căpeteniile acestei ramuri nordice ale răspânditei rase turceşti, care a stat în decurs de mai multe sute de ani în atingere cu străbunii noştri. Şi este clar că număroasele numiri geografice ale Ţării Româneşti, păstrătoare a amintirii acestor puternici năvălitori ai Europei din evul mediu, precum sunt: *Turcenii, Turceştii, Turcina, Turcineştii, Turcoaia, Turcul, Turculeştii, Turculeţul,* etc., nu derivă toate dela Turcii ajunşi în regiunile noastre prin Asia Mică şi Peninsula Balcanică.

(urmare în numărul viitor)

Aurel A. Mureşianu

[10]) Intrucât Turcii *osmanliii* n'au pătruns până în Ţara Bârsei, decât la'nceputul secolului al XV-lea, orice legătură cu aceştia a numelui satului Turcul-Turchiş, numit în documentele săseşti *villa turcica,* este exclusă.

Adorare.

Logodnicei mele, Nata.....

Trup alb, mi-ai sângerat durerea veche,
Şi mi-ai culeş-o'n cupe de surisuri.
Eu ţi-am furat toţi mugurii de visuri,
Şi i-am sădit subt vişinii perechie.

Pe ruguri de priviri, ţi-am ars — în taină, —
Tămâia adorării, parfumată;
Ţi-am prins în păr, regal, o nestemată,
Iar din argint de vers, pe umeri, haină.

Am întrupat destinul meu în tine.
In parcul amintirii tale-azi plâng,
Şi nu mai vreau nebunei salamandre

A dragostei, blestemul să-i înfrâng;
Ci'n aşteptarea ta, — în nopţi senine, —
Mi-aprind, Princesă,'n suflet, policandre.....

Nicolae G. Moisiu

Epigrame

Drei. *V. T. înv. care mi-a spus că n'am curaj să-i fac o epigramă.*

Să-ţi fac o epigramă, vezi nu pot!
De-aceea sunt convins c'ai să te miri,
Când vei afla că am curajul *tot,*
Dar tu nu poţi deloc. . . să mă inspiri!?

Victor Tudoran

Drei. *C. B. căreia spunându-i că am să-i fac o epigramă, m'a ameninţat că-mi va răspunde.*

Tu nu şti nici jumătate,
Din zicala de altădată,
Câinii cari te latră, frate,
Nu te muşcă niciodată!?

Victor Tudoran

CRONICA LITERARĂ

„Flăcări şi Scântei" de Eliza Viforeanu, versuri. Editura „Colecţii Literare". 1936. Bucureşti. Lei 20.— Format, tipar şi înfăţişare îngrijită. Aceasta este caracteristica volumului Elizei Viforeanu, cu care se pare a fi păşit în lumea poeziei româneşti, autoarea versurilor întitulate aşa de frumos *„Flăcări şi Scântei"*. Şi într' adevăr volumul conţine şi flăcări şi scântei, ba chiar şi cărbuni stinşi, adică se pot afla, pe lângă poezii reuşite şi versuri bunişoare şi strofe proaste. Cele din urmă e drept foarte puţine. Din această categorie putem numi bucata *„Jurământ"* şi *„Cânt"* iar bunişoare *„Poema Sufletului"* şi *„Coşmar"*, care cel puţin nouă, ni se pare ne terminată. Eliza Viforeanu scrie astfel:

La umbra unui pom măreţ
Sta un flăcău şi-o fată,
In urma lor un biet drumeţ
Privi spre ei deodată.
(„Jurământ")

Simplu, neinspirat, banal. La auzul unor asemenea versuri, inima stă nemişcată. Cercetând atent volumul, surprinzi poeta, cum pe ici pe colo, forţează ritmul, scriind *„finţa"* în loc de *„fiinţă"*, lucru de altfel ne permis în poezie. Ba se găsesc şi unele versuri şchiope complect. (pag. 38.)

Deasemenea în poeziile prea lungi, autoarea schimbă două sau trei lungimi de ritm. Acest lucru scade valoarea poezii în sine, *şi-i păcat mare,* cu atât mai mult, *cu cât are, destule imagini frumoase, clare, cu strofă senină, curgătoare, dar mai ales gândită.* Şi asta-i mult. Iată un exeplu:

Nu-ţi mai aduc mănunchi de flori suave
Şi nici în dar iubirea mea adâncă,
Nu meriţi.... nu, ţi-e inima o stâncă
Şi nu te dor suspinele-mi bolnave.
(„Gânduri risipite").

La fel de bune sunt şi poeziile întitulate *„Flăcări şi Scântei"*, *„Efort"*, *„Natură moartă"* şi *„Drum"*.

Cu mai multă voinţă şi control Eliza Viforeanu se va impune.

Victor Ion Critu.

***Principiul Naţionalităţilor în tratatele de pace** (din punct de vedere filozofic) de **Mihail Sabini**, ed. Vraja, com. Mihai Bravu — Vlaşca, 1936.* — Am început cu plăcere lectura cărţii d-lui Mihail Sabini, considerând-o — dela început — lucrare demnă de tot interesul. Dela primele pagini însă m'am convins — odată mai mult — cât

de greşit poţi judeca o carte după titlu. Dacă am avut răbdarea s'o citesc până la sfârşit, am făcut-o numai în speranţa că pagina următoare va reuşi a mă face să-mi formulez o părere mai bună despre carte. Nu a reuşit. — Iată dece.

In primul rând, conţinutul cărţii nici nu îndreptăţeşte titlul de mai sus. Dl. Mihail Sabini, căutând să fie cât mai „filozofic", se depărtează de subiect, pe care îl atinge doar în treacăt şi . . . bate apa în piuă cu definiţii şi enunţări filozofice, care mai de care mai originale. Un mic exemplu la întâmplare: *„Putem să şi ne întrebăm ce este specia? O caracteristică de acţiune specială cu care s'a născut fiinţa!"* (sic!) (pag. 13).

Un stil greoiu şi obscur, face citirea cărţii foarte anevoioasă. In fine cartea păcătueşte prin o mulţime de greşeli de ortografie, cari ar putea dealtfel să fie motivate ca . . . greşeli de tipar.

Poate că dl. Sabini ar realiza lucruri mai frumoase dacă ar căuta să fie mai puţin „filozofic". Am avea atunci şi pentru D-sa un cuvânt de laudă.

Ioan G. Păltănea.

Ecouri Literare, Economice, Sociale.

x Revista Soc. prietenii istoriei literare, de subt direcţiunea Dlui. *Petre V. Haneş,* întitulată „PREOCUPĂRI LITERARE", în numărul său din Aprilie 1937 — anul II. Nr. 4 — scrie: „Casina română din Braşov — subt titlu" Pe marginea unei aniversări," Naţionalistul ardelean *George Moroianu* publică următoarele amintiri în revista *„Plaiuri Săcelene"* an IV. Nr. 2 după care revista mai sus amintită, reproduce întregul articol, care se dovedeşte astfel interesant nu numai pentru noi Săcelenii dar şi pentru cercetătorii istoriei literare.

x In ultimul număr al revistei: OBSERVATORUL SOCIAL ECONOMIC" (a. 7 n. 1), Colaboratorul nostru Dl. Prof. univ. *George Moroianu* publică o interesantă cronică despre *„Oierii noştrii, în trecut şi astăzi, — oierii noştri şi nevoile de ai ocroti,"* — note pe care ne vom permite a le reproduce într'un număr din revista noastră. Aceste contribuţiuni preţioase definesc marele aport pe care neamul nostru al Săcelenilor l-a dat românismului de odinioară. Mai semnează în acelaşi număr tot dl. *George Moroianu* articloul *„Virtutea economiei,"* iar Dl. *Victor Jinga* despre *„Suprapopulaţie universitară."*

x Ultimul număr din revista „RÂNDUIALA" (vol. II. caet 4) aduce pe lângă colaborarea *Dlor. Lucian Blaga şi Vasile Băncilă* şi o poezie întitulată „CLOCOT" şi semnată de redactorul nostru *Victor Tudoran,* versuri pe care le vom reproduce într'un număr viitor.

CRONICA SĂCELEANĂ

Stimate Domnule Tudoran.

Răspund cu plăcere invitaţiunei Dvs. din 8 crt., trimiţându-vă alăturat o reclamă a întreprinderei noastre, pe care vă rog a o însera în Nr. de Paşti al „Plaiurilor Săcelene". Am dispozat în acelaşi timp Casei de Cecuri din Bucureşti să vă remită *Lei 360*—, drept costul unei singure publicaţiuni pe una pagină a revistei, pe care cu atâta îndemânare, bun gust şi pitoresc o redactaţi.

Nouă, Săcelenilor, răspândiţi prin atâtea regiuni ale Vechiului Regat, cari ne mai simţim legaţi de locurile dragi ale copilăriei, orice înfăptuire pentru aceste frumoase sate, ne umple inimile de bucurie. Apreciem deci cum se cuvine îndemnările ce se dau prin revista Dvs. pentru ridicarea culturală şi economică a Săcelelor. Modesta noastră datorie, a celor de aici, este de a vă sprijini în acţiunea Dvs. cel puţin cu câte o colaborare, abonament sau reclamă.

Suntem deci atenţi la tot ce se va produce nou în ogorul cultural şi economic al celor şapte sate. Cunoscând starea culturală, ne dăm însă seama de câte înfăptuiri economice au nevoie astăzi Săcelele, pentru ridicarea materială a celor ce au rămas acasă. Însemnate probleme s'au desbătut pe rând în revista Dvs. şi pentru realizarea lor nu trebue un moment părăsit terenul! Dacă fosta stăpânire i-a văduvit pe Români de bunurile lor, România Mare de astăzi lasă deschise toate perspectivele. Ni se cere să fim perseverenţi! Această calitate a fost în anii din urmă cam neglijată de „mocanii" noştri, cari au fost înlocuiţi în ocupaţiunea lor de căpetenie: creşterea oilor, de către „ţuţuenii" din jurul Sibiului (comunele Poiana, Valea, Sibielul, etc.) Pe aceştia îi întâlnesc pretutideni de unde mă aprovizionez cu lână. Cărei cauze se datoreşte succesul acestor oieri? Cred că perseverenţei lor de oameni foarte economi şi aclimatizărei lor cu toate împrejurările vieţei. Printre economii de oi mocani, în afară de cei stabiliţi cu toată gospodăria în Dobrogea şi Judeţul Brăila, în Săcelele de astăzi, din tot trecutul lor bogat n'au mai rămas decât câţiva, pe cari îi numeri pe degete în comunele Baciu, Turcheş şi Satulung. Este trist, dar este adevărat.

Dacă deci în creşterea oilor am pierdut terenul, trebue neapărat realizat ceva în domeniul comercial şi industrial. In Săcele constatăm cu satisfacţie că în anii din urmă au apărut numeroşi negustori cari şi-au deschis prăvălii; în satul meu natal Turcheş, de exemplu, s'au deschis în ultimul timp 5 prăvălii româneşti şi slavă domnului toate merg bine, dacă este conducere bună. Banca „Săceleana", cea mai importantă realizare în Săcelele de după războiu,

trebue să-şi mărească capitalul şi să înfiinţeze o secţiune pentru aprovizionarea Săcelelor cu lână care trebue vândută mai departe localnicilor, cari se ocupă cu ţesutul dimiilor, în condiţiuni eftine şi avantajoase. Fabricaţiunea dimiilor a fost de mare importanţă în trecutul Săcelelor şi poate aduce şi astăzi celor care o produc frumoase câştiguri, întrucât se găseşte plasament în multe judeţe din vechiul regat. Nu trebue lăsate gospodinele pe mâna speculanţilor de lână care au obţinut întotdeauna la Săcele preţurile cele mai urcate. Este păcat ca această singură sursă de venit să dispară şi din contră trebue sprijinită, sub orice formă, ca să poată aduce un venit mai omenesc acelora cari trăesc astăzi în Săcele atât de cumpătat.

Printre înfăptuirile economice de cari Săcelele au astăzi nevoie, ca să aducă localnicilor venituri, nu de mică importanţă, ar fi şi înfiinţarea unei fabrici de postav şi tricotaje, la fondarea căreia toţi mocanii cu dare de mână din Săcele sau de aiurea trebue să subscrie. Ni se spune că trebuesc oameni de iniţiativă începuţi şi cinstiţi. Desigur că fără muncă nu se poate realiza nimic şi ne gândim cu admiraţie la trecutul nostru mocănesc, când atâţia au plecat de acasă, dela modeste începuturi şi au creiat atâtea întreprinderi de mare importanţă în vechiu regat. Să nu mai existe oare asemenea oameni în Săcele? Chiar dacă nu mai sunt trebuesc creiaţi, Domnule Tudoran, pentru viitorul elementului românesc de pe aceste frumoase plaiuri.

Deci toţi aceia cari iubim Săcelele, să ne străduim să înfăptuim ceva pentru ai noştri rămaşi acasă şi voi fi şi eu printre aceia, cari alături de Dvs. dorim cu inima şi cu fapta să ridicăm Săcelele.

Voie bună şi mulţumire sufletească vă doreşte de Sfintele Sărbători al Dvs. ***Ionel I. Fulga***

Buzău 12 Aprilie 1937.

Şedinţele cercului de studii „Acţiunea Săceleană".

Incepând cu numărul de faţă, reluăm publicarea regulată a şedinţelor cercului *„Acţiunea Săceleană"*.

Şedinţa din 15 Mai 1937.

Chestiuni discutate: 1. Rezultatul festivalului din ziua de 3 Mai 1937: 2. Proectul de statut.

Chestiuni rezolvate: 1. Primirea în cadrul cercului a doi noui membri.

Şedinţa din 22 Mai 1937.

Chestiuni discutate: 1. Proectul de statut.

Chestiuni rezolvate: 1. Demisia a doi membrii fondatori; 2. Intocmirea definitivă a statutului. ***Secretariatul general.***

† Eugenia Ghia.

Soarta crudă rupe din copacul Săcelelor ramurile cele mai tinere, cele mai modeste, cele mai dragi. *Eugenia Ghia* era una dintre aceste vlăstare, iubite de toţi. Intotdeauna vioaie, suflet bun, sincer şi cald, era, ori unde s'ar fi dus, isvor de veselie.

Născută în anul 1917 în oraşul Brăila, urmează cursul primar la şcoala No. 2 din Satulung, după care se înscrie la Şcoala Profesională de fete gr. I. din Satulung, obţinând diploma de absolvire în 1933. In dorinţa de a fi folositoare ţării se înscrie la Şcoala Profesională de Fete gr. II. din Bucureşti „Elena Doamna," unde deasemenea capătă diploma de absolvire în anul 1935. In ultimul timp îşi făcea anul al doilea de practică la Constanţa, unde se bănuieşte că a contract o puternică răceală. Intervenţiile medicale rămân zadarnice în faţa voinţei lui D-zeu, şi astfel moare în ziua de 19 Aprilie a. c. la Braşov.

Inmormântarea s'a făcut la Biserica Sfintei Adormiri din Satulung, participând un numeros public şi cunoscuţi, precum şi Şcoala Profesională, a cărei elevă a fost şi care i-a adus, ca ultim semn de dragoste, o frumoasă jerbă de flori.

Peste mormântul proaspăt, presărăm odată cu parfumul viorelelor şi regretele sincere ce ne copleşesc sufletul, pentru plecarea ta prea timpurie din mijlocul nostru, al prietenelor tale care te iubiam mult.

Amintirea ta *Eugenia Ghia*, va rămâne mereu printre noi.

Florica Mosloc

† Ioan Bertianu.

O veste tristă, trecută fulgerător din gură în gură, ne-a făcut cunoscut că *Ioan Bertianu* nu mai este. Plecat într'o excursie de studii la Vâlcov, cu un grup de studenţi din Bucureşti, în ziua de 18 V. 1937 a făcut bae în Dunăre. Prins într'unul din multele vârtejuri ale apei, s'a înnecat subt ochii îngroziţi ai colegilor. Nu puteam crede în ruptul capului, că prietenul drag, simpatic, cu ochii mari seini, cu gânduri clare şi cu sufletul nespus de bun, nu mai este.

Născut în 17 Ian. 1915 în Satulung, urmează cursul primar la şcoala No. 1 şi înscris la Gimnaziul de Băeţi din Satulung îl termină cu succes la vârsta de 15 ani. Se înscrie la Şcoala Superioară de Comerţ „A. Bârseanu" din Braşov, unde continuând tradiţia bunelor elemente săcelene, este numit prefect al şcoalei. Nizuind spre alte orizonturi, se înscrie la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti. In ultimul timp era in anul al treilea şi totodată şi funcţionar la Astra-Română din Bucureşti.

Cu *Ioan Bertianu* am pierdut nu numai un Săcelean, dar şi un tânăr care ar fi adus un aport însemnat la desvoltarea şi ridicarea Săcelelor de mâine.

In faţa destinului, omul se apleacă supus, — cum mulţimea frunzelor subt suflarea vântului — iar pasul încremeneşte pe scara vieţii, acolo unde i-a fost scris să se oprească.

Ioan Bertianu va rămâne unul dintre cei mai dragi nouă tineretului săcelean, dornic de un alt orizont la Săcele.

Victor Tudoran

CRONICA MĂRUNTĂ

„Festivalul artistic al revistei". In ziua de 3 Mai 1937 (a doua zi de Paşti), revista *„Plaiuri Săcelene"* a organizat un festival artistic urmat de dans în saloanele restaurantului „Soare" din Satulung. Intregul program a fost difuzat în sală cât şi în celelalte odăi ale restaurantului de postul de retransmisie întitulat *„Radio Plaiuri Săcelene"*, cu aparatele renumitelor uzine R.C A. din America şi instalat cu concursul firmei săcelene Ioan I. Mircan din Braşov. Publicul a fost delectat de *Jazzul Reg 89. Infanterie* din Braşov şi *Taraful Constantin Gândac* cu diseurul *Făşie.* Programul a fost compus din 3 părţi:

I. *Dl. Victor Tudoran* a citit la microfon o cronică rimată, în care a anunţat întreg programul şi pe fiecare component al programului. Programul începe cu *„Hristos a Inviat"* cântat de corul Bisericii-Noui din Satulung, condus de Dl. *Al. Maxim.* După aceia s'a făcut prezentarea tarafului Constantin Gândac cu diseurul Făşie, care a cântat din voce *„Pe uliţa Armenească".* Declamă o anecdată Dl. *Ion G. Păltănea.* Urmează prezentarea Jazzului Regimentului 89 Infanterie din Braşov, care a cântat cel mai nou tango, după care urmează Dl. *G. Păltănea,* cu o recitare patriotică. Continuă Dl. *Mitică Stroe* (monolog), Dl. *Ghiţă* . . . (solo-fluer, solo-voce,) Dra *Florica Mosloc,* („După mure" de Vasile Militaru), Dl. *Ioan Roşculeţ* (solo-acordeon) Dl. *Ioan Tocilu* (solo-voce!?) Dl. *Valeriu Roşculeţ* (declamare?) Dl. *Ioan G. Păltănea* monolog. A mai dat concursul simpaticul săcelean şi tânăr tenor al Operii Române din Bucureşti, care a cântat de de nenumărate ori şi la posturile naţionale de radio, Dl. *Petrică Munteanu,* delectând publicul cu câteva arii româneşti şi streine, fiind răsplătit cu indelungate aplauze.

II. S'a jucat comedia *„Nodul Gordian"* de I. Valjan, cu următoarea distribuţie: *Lolo: Dra. Florica Mosloc: Tiberie: Dl Victor Tudoran: Mandragiu: Dl. Mitică Stroe; Solo Weiss: Dl. I. G. Păltănea; Rădulescu; Dl. Al. Maxim,; Tănăse: Dl. I. Pandrea.* Suiteur: *Dl. I. Pantilimon.* Direcţia artistică: *Dl. Victor Tudoran* Direcţia technică şi regia *Dl. Ioan Despan.*

III. Odată cu începerea dansului s'au pus în vânzare biletele pentru tombolă, care fiind toate câştigătoare, faţă de valoare obiectelor, erau pur şi simplu smulse din mâna celor ce le vindeau. Acest lucru nu s'a mai pomenit de mult la festivalurile organizate în Săcele.

Se cuvine să menţionăm şi aici — deoarece la microfon au fost anunţaţi — dragostea cu care am fost ajutaţi de Săcelenii din ţară. Astfel camaradul săcelean *Ioan B. Peteu,* corespondent-colaborator al revistei pentru Bucureşti, ne-a trimis 15 sticle de vin înfundat şi 15 obiecte. Deasemenea camaradul săcelean *Iordache Ciobanu,* corespondentul nostru pentru Ploeşti, ne-a trimis 94 obiecte dintre care peste 50 volume cărţi. Camaradului săcelean *Ioan Gh. Păltănea* colăboratorul cronicei literare, a colectat dela firmele din Braşov pestea 80 obiecte, între care ţinem să amintim: 20 sticle de bere şi 4 sticle de licheur, *Dra. Florica Mosloc* a colectat 10 obiecte în valoare de peste 300 lei. Dl. *Victor Tudoran* a colectat tot în Braşov 22 obiecte, între care 3 sticle licheur şi 2 sticle şampanie. Camaradul săcelean *Ioan Despan* a colectat în Satulung 16 obiecte iar tineri camarazii săcelenii *Ion Pantilimon* şi *Gheorghe Păltănea,* au colectat în Satulung şi Cernatu 60 de obiecte, La acestea s'au mai adăugat peste 20 volume donate de revista *„Plaiuri Săcelene".* După împărţirea cărţilor poştale s'a procedat la alegerea celor două regine ale balului. Au fost proclamate regine după numărul cărţilor poştale,

I. Dra. Florica Mosloc — care a primit drept cadou o cutie de bomboane Stolwerck, alegând rege pe *Dl. Victor Tudoran* care a primit drept cadou o sticlă de licheur: *II Dra. Carmen Dimulescu*, — a primit drept cadou o cutie de bomboane Zamfirescu alegând rege pe *Dl. Ghiță Clinicu* care a primit drept cadou deasemenea o sticlă de licheur.

S'a petrecut într'o atmosferă de bună dispoziție până în zorii zilei.

Alte festivaluri. In seara zilei de 2 Mai 1937, Asociația de cultură și sport „*Săceleana*" din Cernatu, a dat în sala Szabó din Satulung, un festival artistic urmat de dans.

Programul a fost compus din „*Hristos a înviat*" executat de corul bărbătesc al asociației condus de Dl. *Florin Pană*. Dl. *Gică Roșculeț* a declamat „Dasaratas". Elevul *Voicu Roșculeț* a executat la acordeon câteva valsuri. A urmat piesa „*Pateul de Iepure*" comedie de I. Sârbu, interpretată de Drele: *Elisabeta Conduleț, Tița Roșculeț, Emilia Berteanu* și *Carmen Dimulescu* și Dnii: *Ioan Roșculeț, Florin Pană, Eremia Pit* și *Aldea Baltag*.

In sala comunală din Baciu s'a organizat un festival artistic urmat de dans, de către postul de jandarmi din Turcheș, în frunte cu șeful postului plutonier *Grigore Preda* cu concursul *Casei de Citire* din Turcheș. S'a jucat comedia „*Fiecare cu a lui*" de Ștefănescu-Buzău, interpretată de Drele: *Victoriția Mircan, Marioara Bănulescu, Elena Schuster* și Dnii.: *Mircea Dumitrescu, Matei Teșileanu, Gh. Teșileanu* și *B. Munteanu*. Venitul a fost destinat pentru ridicarea unui cămin al jandarmilor la Constanța.

Cărți, Reviste, Ziare.

„Banatul literar" anul II. Nr. 9—10—11—12, Caransebeș. In ultimul timp provincia lui Vidu ne obișnuise cu literatură și mai ales cu reviste literare de calitate superioară. E destul să amintim vrednica revistă a Dlui *Aurel Cosma-junior*, inițiuală „*Luceafarul*". De data aceasta „*Banatul Literar*" ne-a produs o deziluzie. Colaborează Dnii.: *Gheorghe Lică-Olt, Lică Gheorghe-Olt, Olt-Lică Gheorghe, Gh. Lică-Olt, Gh. L. O., Lycus* și *Gheorghe Cătană*, care ar putea fii tot „*fenomenalul ăsta Lică*" care scrie domnule mai abitir ca Napoleon. Un alt colaborator, Dl. *George Negru*, semnează poezia „*Tu nu 'nțelegi iubirea*", dar nouă ne face impresia că n'o 'nțelege nici el, deoarece o explică prea prost. De altfel Dl. „*Georgică*" nu știe nici gramatică, ne cum să 'nțeleagă iubirea?! (Dsa. scrie: *i'mi; i'ți; l'ai?!*) Un domn grozav *(Dl. Forini)* se leagă de poezia Drei *Florica Ciura*, — natural prea delicată pentru inteligența lui Forini ăsta — care scrie don'le niște „*epigramuri*" bune de trecut în istoria literaturii române. Natural că trebuia să lovească și în Dl. *M. Ar. Dan.* pentru că — vedeți Dvs. — n'a vrut să-l primească probabil în cenaclul „*Altarul Cărții*".

Domnule Lucian Costin, mai țineți-le colaboratorilor și redactorului Dvs. „*ceva lecții de limba română*" căci altfel e păcat de hârtie și tipar. v. ș.

„Luceafarul" Acest număr închinat regionalei *Astra Bănățeană*, dovedește încăodată dragostea de frumos a directorului său Dl. *Aurel Cosma-junior*, care străduește — și aci e marele merit — a reușit să dea cea mai bună revistă a Banatului. v. i. c.

„Rânduiala" vol. II. caetul 3, 4, București. Această revistă continuă să apară pe un drum al românismului viitor și însuflețită de o credință cu sclipiri de fulger și hotărîre de tunet. Afară de colaborarea redactorilor ei: *Dumitru C. Amzăr, Ion I. Ionică. Ernest Bernea*, mai aduce colaborerea Dlor *Corneliu Z. Codreanu, Aron Cotruș, Nicolae Popp* (caet 3) și *Lucian Blaga, Victor Tudoran, Vasile Băncilă* (caet 4).

v. ș.

Note administrative. Din motive independente de voința noastră, am fost nevoiți a întrerupe publicarea abonaților noștri pe 1937, așa după cum am obișnuit până la numărul 3 din a. c. Reluăm acum publicarea acestora, pentru a cunoaște toți cititorii noștri pe adevărații Săceleni, cari înțeleg să sprijine această publicație a lor, pe care am vrea-o cât mai bună, pentru a reprezenta cu demnitate aceste locuri istorice Vom da mai jos numele tuturor celor care au plătit abonamentul pe 1937, începând cu chitanța Nr. 47. *Dr. Al. Miroiu*, Târlungeni; *Justin Stankovsky*, Satulung; *Nicolae Perțache*, revizor școlar, Constanța; *Ioan Poenaru*, industriaș, Turcheș; *Gh. Ciobanu*, funcționar, Satulung, unul dintre cei mai vechi abonați ai noștri, la fel ca și Dl. Dir. *Traian Pantu* din București: Prof. univ. *Ovid Densușianu*, București; *I. G. Munteanu*, prof. Galați, vechi abonat și apreciat colaborator; Dr. V. Maior, Oradea unul dintre cei mai noui abonați; Dr. *Teodor Sbârcea*, Brașov, vechi abonat al nostru; *Iordache Ciobanu*, vechi abonat și corespondent pentru Ploești; *I. Jalea*, București, distins colaborator și apreciat sculptor; *Ion Băncilă*, Craiova, un aprig susținător al „*plaiurilor*" *Gh. T. Kirileanu*, Piatra-Neamț; *I. Pârpălea*, Sibiu; Ing. *Alex Barbu*, București, deasemenea un săcelean convins; *Alexe Aldea*, Bolgrad; la fel unul dintre primii abonați; *Dr. Lazăr Urechie*, Cernatu; *Nicolae Munteanu*, București, însuflețit Săcelean care se gândește mereu la ridicarea satelor noastre; *C. Dănulescu*, *G. Găitan*, *Ioan Z. Eremia*, toți comercianți din București, vechi abonați ai revistei ca și Dnii. *Iulian Busuioc*, Ploești, *N. Grecu*, Câmpina, *Gh. Manole*, Timișul de Sus, *Radu Fulga*, cont. Ploești-Teleajen; *A. Pascu*, București, unul dintre noui noștri abonați; *Nicolae D Bercu*, Gura-Ocniței, *Epifiaria Moisescu*, Mânăstirea Hurezu; *Matei Vâju*, fucț. București; *Ioan Baltag*, Cernatu, vechi abonat al nostru ca și Dna. *Silvia Pană*, propr. moșia Largu Jud. Buzău; Ing. *Ovidiu Tiței* Dâmbovița, unul dintre sprijinitorii noștri serioși; *Vasile Gomolea*, Ploești; *Dr. Aurel Cojocariu*, Turcheș, deasemeni abonat al revistei; *Bucur Bunescu*, București, unul dintre primii mocani cari se mai gândesc la meleagurile mocănești; *George Moțoiu*, industriaș, fabrica de tricotaje „Regina" Ploești, împreună cu rândurile, *„Domnule Tudoran, Prin cont. CEC am trimis plata abonamentului pe 1937 și plata unui abonament la adresa Victoria Grigorescu. Str. Ulieru Nr. 12. Cu această ocazie țin a vă recomanda ca revista ce o conduceți și pe care să o considerăm a Săcelenilor de pretutideni să fie pe cât mai posibil mesagerul specific săcelean, și totodată și al celor plecați pe alte meleaguri, este de dorit a avea din fiecare abonat totodată și un corespondent, sunt Săcelenii din America cari ar contribui mult la ridicarea revistei cu știri dela ei, — asemenea cei din țară răspândiți în toate orașele și satele României, cei de peste hotare, — sunt săcelenii ce sunt proeminenți în mai toate chestiunile științifice, economice, istorice, etc. care ar aduce mari foloase pe toate tărâmurile prin câte un articol anual ceia-ce cred că fiecare ar contribui. In rezumat; Feriți revista de politică, să fie cât posibil oglinda vieții locale, să contribue la desvoltare economică a Săcelelor, să strângă legăturile cu săcelenii din toate părțile. Vă doresc succes deplin și vă salut cu toată stima, Gh. Moțoiu;* Aceștia sunt toți abonații pe anul 1937, până la Nr. 84 din chitanțier. Vom continua în Nr. viitor.

Numire. Din partea Inalt Prea Sfintului Arhiepiscop și Mitropolit Dr. *Nicolae Bălan* și a prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, a fost numit la Biserica-Nouă din Satulung (Sft. Adormire) preotul *Gheorghe Șerbu*, Absolvent al Academiei Teologice din Sibiu și originar din Poiana Sibiului.

Sfinția-Sa a fost introdus în parohie în ziua de 30 Mai 1937, de părintele *Zenovie Popovici* prin delegația dată de părintele protopop.

Noul preot este ginerele dlui. *Gheorghe Vineș*.

Săceleni! *păstraţi revista la loc de cinste. Oricând o veţi găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă şi părinţilor voştri.*

— 25. VI. 1937. — 1200 ex. —

Abonaţii noştri: *)

au plătit între 1 şi 30 Aprilie 1937.

	Au achitat abonamentul pe anul:			
	1934	1935	1936	1937
Ioan Ovesea, comerciant Braşov	50	50	—	—
Eremia Popa, comerciant Bucureşti	50	50	—	—
Nicolae Perşoiu, comerciant Brăila	50	50	50	—
Aurel Popovici, înv. pens. Satulung	—	—	50	—
Silvia Pană, propr. moşia Largu Buzău	—	100	100	100
Ovidiu Ţiţei, ing. Fieni Dâmboviţa	—	100	100	100
Ioan Baltag, comerciant Cernatu	—	—	—	100
Vasile Gomolea funcţ. Ploeşti	—	—	—	100
Aurel Cojocariu medic Turcheş	—	—	—	100
G. Moţoiu, ind. Ploeşti	—	—	—	100
Victoria Georgescu, Ploeşti	—	—	—	100
Constantin Albuleţ, prop. Cernatu	—	—	—	100
Gh. Albuleţ, proprietar Smârdanu Covurlui	—	—	—	100
Vasile Gh. Pătraşcu, ind. Ploeşti	—	—	—	100
Mihail Tepşan, funcţionar Satulung	—	—	—	100
George Panaitescu funcţ. Bucureşti	—	—	—	100
C. Voiculescu, Bucureşti	—	—	—	100
N. A. Sulică, proprietar Giurgiu	—	150	150	—
Aurel Pană, moşier Bucureşti	—	—	—	150
Dion Mardan ing. Timişoara	—	—	—	200
Bucur Bunescu, comerciant Bucureşti	—	—	—	400

*) Abonaţii sunt trecuţi în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe această cale mulţumiri. Sprijinul acordat ne dovedeşte necesitatea acţiunii noastre şi ne face să străduim în viitor pe acelaşi drum.

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

„PLAIURI SĂCELENE" Anul IV No. 3 Martie 1937. Revistă de atitudini şi probleme săcelene. Apare în *Satulung-Săcele* jud. *Braşov*, sub conducerea d-lui *Victor Tudoran*. Din cuprinsul acestui număr, ca şi din celelalte, se desprinde în primul rând dragostea până la fanatism pentru pitoreştile meleaguri săcelene. Articolul „Prilej de bucurie" semnat de redactorul foii, concentrează munca şi râvna acelor din jurul acestei reviste, de a forma din Satulung, locul lor de naştere, cât şi din satele din împrejurime, un model şi îndreptar pentru atâtea sate uitate din cuprinsul ţării De curând, în Satulung, a luat fiinţă „Oficiul local de turism". Şi Săcelenii, intelectuali şi-au

strâns rândurile, trecând peste orice considerații politice, numai pentru ca să înfrumusețeze și să ridice cât mai sus satul lor *„oglinda de mâine a sufletului săcelean".*

Această minunată revistă, scrisă cu mult suflet românesc, ar trebui să fie cât mai răspândită mai ales între intelectualii satelor noastre. **G. B.**

(Ziarul „MUNȚII NOȘTRI" Cernăuți, anul 5 r. 25—26. 15 IV. 1937.)

„Ne-au sosit la redacție: „Plaiuri Săcelene" a lui Tudoran, „Glas Românesc", Cuvântul Satelor," etc.

„Fiecare din ele își justifică prin entuziasm și românism existența".

(Cotidianul „BUNA VESTIRE" București, 6 Aprilie 1937.)

„PLAIURI SĂCELENE" e pe drumul cel bun al realizărilor publicistice românești. Nrul 4-5 Pe Aprilie-Mai 1937 cuprinde: *Daniil Purcăroiu:* Hristos a înviat! — un cântec de biruință: *Aurel A. Mureșianu:* De când locuesc Ciangăi în Săcele; *Ion Jalea:* Pavilionul românesc la expoziția din Paris; *Victor Tudoran:* Elegia Săcelelor de azi, versuri.

Cronica literară: *Vlad Șeitan, I. G. Pălțănea,* H. Recker, V. I. Critu, Cronica săceleană, Cronica mărunță, etc.

(Cotidianul „PORUNCA VREMII" București 19 Mai 1937).

Am primit la redacție.

Nu anunțăm în această rubrică decât *ziarele* și *revistele,* cari la rândul lor ne anunță.

Cărți: „Mocanii" *importanța și evoluția lor social-economică în România* de **Ion I. Ghelase,** insp. Gen. în Minist Agric. și Dom. Cu prefața Dlui Prof. *Nicolae Iorga.* București 1937. Prețul lei 120. **„Comerțul"** *și valorificarea lânei în cadrul economiei internaționale* de *Ion I. Ghelase.* București 1937. Prețul Lei 60.— **„România și Italia** de *Pimen R. Constantinescu.* Sibiu 1937. Ed Rev. Curierul". Prețul Lei 10.— **„Arta vorbirei"** de B. Blanchard. *Trad. P. Mușoiu.* Bibl. Rev. „IDEEA". București 1937. Prețul Lei 40.— **„O Șezătoare"** piesă într'un act. de *Pompei Hossu Longin* și **„Grija Sufletului"** povestiri morale, de *Pr. Gh, N. Dumitrescu-Bistrița,* ambele volume din Bibl. „Izvorașul" No. 16 și 17. Prețul 8 și 4 lei.

Reviste: „Bugeacul" a II. n. 8—9 Bolgrad; **„Cuget Moldovenesc"** a VI. n. 3—4 Bălți; **„Curierul"** a. 1. n. 3—4 Sibiu; **„Generația de Mâine"** a. I. n. 5—6. Oravița; **„Ideea Românească"** a: VI. n. București; **„Luceafărul"** a. III. n. 3—4. Timișoara; *„Observatorul Social-Economic"* a. VI. Nr. 3—4 1936 și a. VII. n 1 1937. Cluj: *„Preocupări Literare"* a. II. n. 4. București; **„Revista Dorogeana"** a. I nr. 10—12 Constanța; **„Rânduiala"** vol. II. caetul 3—4 București; **„Stâna"** a. IV. n. 5 Poiana Sibiului; **„Școala Ialomiței"** a. VIII. n. 1—2, 3—4. Călărași; **„Sbuciumul"** a. I. n. 1. 2. Ploești; **„Sănătatea"** a. XXXVII. N. 3. București. **„Satul** și **Școala"** a. VII n. 7—8 Cluj; **Țara de Mâine"** a. III. n.3

Ziare: „Cuvântul Argeșului" Pitești; **„Drum"** Roșiorii de Vede; **„Drapelul Nostru"** București; **„Flacăra"** Ploești; *„Glas Strămoșesc"* Cluj: **„Gazeta Cărților"** Ploești; **„Libertatea"** Orăștie; **„Națiunea"** Reșița: **Munții Noștrii"** Cernăuți; **„Ogorul"** București; **„Pământul"** Călărași; **„Românizarea"** București; **„Svastica de Foc"** București; **„Timpul"** Cernăuți; **„Tribuna Noastră"** Cluj.

Cotidiane: „Acțiunea" dir. George Michăilescu, Galați; **„Ardealul"** dir. G. I. Gologan, Brașov. **„Dobrogea Jună"** dir. C. N. Sarry, Constanța; **„Națiunea Română"** Cluj; **„România Nouă"** dir. Zaharia Boilă, Cluj.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

George Moroianu, prof. univ.; **Victor Jinga**, prof. univ.; **Aurel A. Mureşeanu**, istoric; **M. Ar. Dan**, ing. prof. univ.; **Dr. Gheorghe Dragoş**, asist. univ.; **Dr. Ilie Toma**, asist. univ; **Pimen Constantinescu**, prof; **Zenovie Popovici**, preot; **Ion I. Ionică**, prof.; **Ion Jalea**, sculptor; **D. G. Constantinescu**, ing. agr. insp.: **I. G. Munteanu**, prof.; **I. Al. Bran-Lemeny**, scriitor; **Daniil Purcăroiu**, preot; **Vasile Ivan** insp. **Victor Marin**, preot; **Nicolae Pană**, dir. înv.; **E. Ar. Zaharia**, prof.: **Silvestru Garcea**, preot; **Florica Ciura**, scriitoare; **Cornelia Comşa**, înv. dir.; **Haralambie Ţugui**, **Dimitrie Danciu** şi tinerii publicişti săceleni: **Al. Stroe-Militaru**, **Nicolae G. Moisiu**, **Nicolae Verzea**, **Horia Ghia**, **Victor Ion Critu**, **Ioan Despan**, **Ioan B. Peteu**, **Gigi Deleanu**, **Ioan G. Păltănea**, **Ioan Moisiu**, **Mihai I. Tepşan**, **Lucian Ducşoara**, **Vlad Şeitan**.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	**Lei 100**
Abonamente de sprijin dela	**„ 150**
Societăţi culturale, şcoli	**„ 200**
Instituţii şi autorităţi	**„ 400**

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu . . . „ 15.—

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

°°°°
°°

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

PLAIURI SĂCELENE

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)

TIP. „HUNYADY" BRAŞOV